

særlig henlede Opmærksomheden paa det konstitutionelle Punkt, at Anordningsveien maatte mere end nogenstinde er baaet ind i dette Lovforslag. Jeg forstaar godt Grunden dertil; det er Kemiens Udvikling, som gjør, at man ofte maa føie Noget til, eller tage Noget fra; men i saa Fald tror jeg, at det er et vigtigt Henhyn, at Lovgivningsmagten faar Leilighed til at gjøre sin Indskydelse gjældende, om end ikke de egentlige Sagkyndige findes her. Det er jo ikke Meningen, at Lovgivningsmagten skal sidde inde med fuld Sagkundskab, men at man kan kalde Sagkundskaben for sig — de Sagkyndige ere jo ikke altid enige, og konfrontere dem. Jeg vilde have meget imod, at dette vide Spillerum for Anordning i § 18. Ikke Stykke bliver staaende. Endelig har jeg en sproglig Bemærkning at gjøre, nemlig, at nedlægge en aldeles bestemt Indsigelse imod, at man fastholder „Gifte“ som Flertalsform af „Gift“. Jeg veed, at Udtrykkene „Gifte“ og „Gifter“ begge blive brugte, men der er ingen Tvivl om, at Formen „Gifter“ er den rigtige. Jeg kunde fristes til at sætte en Præmie paa et Ord, som ender paa „ift“, og som ikke i Flertallet har „er“, som f. Ex. „Udgifter“, „Drifter“, „Stifter“ o. s. v. Det har været for i Landstinget, men man har ikke brudt sig om det. Nu har jeg undersøgt det i den ældste Lovgivning og talt med Sprogkyndige, Lærere ved Universitetet, og Alle, som jeg har talt med, ere enige om, at „Gifter“ er det rette Udtryk. Det er kun denne Sprogbemærkning, jeg har villet gjøre, for at man ikke yderligere skal blødgjøre vort Sprog. Det er blødt nok i Forveien.

Tauber: Det er kun en sproglig Bemærkning, tildels i samme Retning som den sidste Pittning, der fremkom fra det ærede Medlem, som nu havde Ordet, som jeg skal tillade mig at gjøre. Jeg tror ikke, det ærede Medlem har Ret i, hvad han sagde, at den korrekte Form vilde være „Gifter“. Saaledes som der nu staar, „Handel med Gifte“, er jeg nærvæd at kalde det en umoralisk Titel. Jeg kjender ikke anden Betydning af dette Ord end „gifte Personer“, og det kan dog ikke være Meningen at udstede et Lovbud om Handel med disse. Anden Betydning deraf kjender jeg ikke, men jeg er snarere tilbøielig til at tro, at Ordet, som det her bruges, ikke har noget Flertal, men at den rigtige Form vilde være „Handel med Gift“, saaledes at Ordet bruges kollektivt som Fællesudtryk, men ikke under nogen Flertalsform. Flertalsformen „Gifter“ tilhører en noget anden Betydning af samme Ord. Det er nemlig et dansk Udtryk for

„Portioner“, for det, at man giver et vist afmaalt Kvantum. I denne Betydning hedder det „Gifter“, ganske ligesom i en Del afledede Ord, som „Indgifter“, „Udgifter“ og „Afgifter“, men i Betydningen „Gift“ tvivler jeg paa, at det har noget Flertal, og det ærede Medlem, som talte, brugte ogsaa afværende med Ordet „Gifter“ „Giststoffer“. Naar man vil anvende Flertalsformen af dette Udtryk, maa man vistnok sige „Giststoffer“, „Gistarter“ eller maaste bruge Udtrykket „flere Sorter Gift“, „flere Slags Gift“. Jeg vil derfor anbefale, at man giver „Loven“ den Titel „Handel med Gift“, og at man, hvor Ordet „Gifte“ foreligger i denne Lov, ombytter det med „Giststoffer“, eller at man, hvor det kan tages kollektivt, ligefrem sætter „Gift“ i Stedet for „Gifte“.

Vist: Ja, det er fuldstændig rigtigt, hvad det ærede Medlem for Standerborg Amts 1ste Valgrede (Bajer) sagde, at dette Lovforslag indeholder noget Andet, end hvem der skal sælge Medicin, og det er denne Side af Sagen, som jeg skal tillade mig at gjøre en enkelt Bemærkning om; thi det har den allerstørste Betydning for os Landbrugere, hvorledes disse Ting forhandles, og vi kunne ikke være tjente med at faae en Lov, der ser saaledes ud som denne Lovs § 9 og § 10. Jeg skal først tillade mig at gjøre det høie Thing opmærksom paa en Pasjus i de Motiver, som ledsagede Lovforslaget, da den høitæredede Minister forelagde dette Lovforslag i Aar oppe i Landstinget. Jeg maa maaste med den høitæredede Formands Tilladelse læse et Par Linier op af de Motiver, som da fulgte med. Der staar nemlig deri: „Det Forslaget nu paa ny forelægges for Rigsdagen, fremkommer det i en noget ændret Skikkelse, idet Ministeriet paa Grund af den længere Arrække, der er hengaaet siden Forslagets første Forelæggelse, har anset det rettest at lade Forslaget blive Gjenstand for Prøvelse af Delegerede fra det tgl. Sundhedskollegium og den polytekniske Lærekantalt som Repræsentanter for de to af Lovforslaget nærmest berørte modstaaende Interesser.“ De Endringer, der ere komne ind i dette Lovforslag, ere altsaa fremkomne ved, at Delegerede for det kongelige Sundhedskollegium og den polytekniske Lærekantalt have forhandlet med hverandre og ere komne overens om, hvorledes et saadant Lovforslag bør se ud, og det skulde altsaa være de eneste, der kunne siges at have Interesse af denne Sag. Men jeg skal dog gjøre opmærksom paa, at vi Landboere have ogsaa Interesse deraf, og hvem vi saa ellers ville lade os repræsentere af, vilde den